

PARAULA I VIDA

Siguem fidels a la immensa gràcia del baptisme

Per a cloure les festes de Nadal i Epifania, el calendari litúrgic de la mare Església ens fa celebrar amb molta joia «l'epifania» o manifestació de Jesús el jorn del seu Baptisme al riu Jordà. Aquell dia davallà l'Esperit Sant i vam escoltar la veu celestial misteriosa que li digué: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Lc 3,22). Baixant a les aigües del riu Jordà, Jesús les santificà perquè arreu de la terra fossin la matèria i l'instrument que donés la filiació divina a tots els batejats en l'aigua i l'Esperit Sant, amb la fe de l'Església.

Cadascun de nosaltres vam «baixar amb Jesús», sacramentalment, com a membres del seu Cos, a les aigües i fórem omplerts d'Esperit Sant i de vida divina. El baptisme és el «fonament de tota la vida cristiana» (Catecisme 1213). És el primer dels sacraments, la porta que permet a Crist fer estada en la nostra persona i a nosaltres submergir-nos en el seu Misteri. En la festa del Baptisme del Senyor hem d'agrair el nostre baptisme, que ens ha empeltat i unit definitivament a Crist. Un baptisme que ens ha regalat la penyora de la vida

eterna, perquè ens ha donat un Pare, ens ha fet semblants a Jesús, ens ha omplert de l'Esperit Sant, ens ha donat amor i vida, i ens ha fet membres de l'Església, el Cos de Crist, enviats a ser testimonis seus.

Perquè fórem batejats, estem cridats a donar-ho tot i a imitar en tot el Senyor. Hem estat fets «fills de Déu», i realment ho som! La vocació cristiana que ens ha estat regalada en el dia del nostre baptisme l'hem d'anar realitzant en el dia a dia del viure quotidià, al llarg de tot l'any i en qualsevol circumstància. Som «fidels cristians» títol d'honor que tots portem: siguem laics, religiosos i consagrats, diaques, sacerdots, bisbes o papa. Tots iguals als ulls de Déu que ens ha fet «fills en el Fill». Quina alegria! Quin do tan immerescut! És tot un programa de vida i d'acció, d'amor i de contemplació agraïda: jo soc fill de Déu! Porto el nom de la Santíssima Trinitat inscrit en la meua carn feble, i escampo la bona olor de Crist allà on jo vaig. Soc sal i soc llum, ara i sempre! I viuré eternament!

El Papa Francesc en la darrera Pasqua va parlar llargament als fidels del baptisme, i demanava que recordéssim el dia del propi baptisme. «Etic segur, seguríssim, deia, que tots

nosaltres recordem la data del nostre naixement: segur. Però jo em pregunto, amb una mica de dubte, i us pregunto a vosaltres: Cada un de nosaltres ¿recorda la data del seu baptisme? Si celebrem el dia en què vam néixer, per què no celebrar, o almenys recordar, el dia del renaixement? No oblideu mai la data del vostre baptisme. I aquest dia doneu gràcies al Senyor perquè és precisament el dia en què Jesús va entrar en mi, en que l'Esperit Sant va entrar en mi. És l'aniversari del renaixement.»

Es tracta per tant de ser «sants» en les coses normals i ordinàries de la nostra existència. El Concili Vaticà II afirma que «la crida a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat, s'adreça a tots els qui creuen en Crist, qualsevol que sigui la seva categoria i estat» (LG 40). Tothom és cridat a la santedat: «*Sigueu perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte*» (Mt 5,48). I «la perfecció cristiana només té un límit, el de no tenir límits» ensenya Sant Gregori Nazianzè (329-390). Siguem durant tot l'any que iniciem fidels a la immensa gràcia rebuda en el nostre baptisme.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Recés diocesà per a laics a Balaguer

La casa d'espiritualitat del Sant Crist de Balaguer va acollir, el dissabte 15 de desembre, un recés d'Advent amb la finalitat d'intensificar la pregària i la preparació per a les properes festes de Nadal. Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal i Director de l'Escola Diocesana de Formació Permanent, va oferir uns punts de meditació a la seixantena de participants provinents de diferents parròquies i comunitats religioses del bisbat. Es va centrar en alguns trets de l'espiritualitat d'aquest temps litúrgic: el desig que el Senyor vingui, la seva espera, la seva recerca; el coneixement personal a partir de saber que el Senyor ve a les nostres vides; els textos bíblics d'aquests dies d'Advent que ens confirmen l'acompliment de les promeses de Déu.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'amor, el patiment i l'anhel (i II)

Estimar és patir. És impossible estimar i no patir. La solució del dilema no rau en deixar d'estimar, perquè sense amor, la vida es converteix en una no vida, en un passatemp tan estèril com macabre. No hi ha altre remei: cal estimar per viure, però qui opta per estimar, irremissiblement patirà.

Hi ha l'amor possessiu, que escanya i ofega. Converteix l'altre en un objecte, en un pur instrument, amputa la seva llibertat i nega la seva dignitat. És un desig que, en el fons, està mogut per la por, per

la incapacitat d'afrontar la soledat radical i sentir-se radicalment desprotegit en el món. En diuen amor, però no és amor. És un mecanisme de supervivència, una expressió de la precarietat humana, que es revesteix de força i de poder i que sotmet l'altre.

L'amor que vertaderament obre meravelles en el món és la benvolença, el desig de bé per a l'altre, l'anhel de què sigui ell mateix, de què arribi a esdevenir el que està cridat a ser. És abnegació i donació; és adoptar la forma de servent i és fer-ho sense esperar res. Res de res. A fons perdut. És

donació gratuïta i lliure. Qui estima, com diu Søren Kierkegaard, no calcula, no planifica, no espera res de ningú, ni de l'altre; senzillament dona el que té, dona el que sap, dona el que ha après, es dona a si mateix i, en aquest acte de donació plenament lliure, assaboreix la més gran de les passions, la que fa que la vida mereixi ser viscuda.

Viure és, com recorda Joan Maragall, estimar i, qui no estima no viu. Tampoc no deixa viure.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Seamos fieles a la inmensa gracia del bautismo

Para concluir las fiestas de Navidad y Epifanía, el calendario litúrgico de la madre Iglesia nos hace celebrar con mucha alegría «la epifanía» o manifestación de Jesús el día de su Bautismo en el río Jordán. Ese día bajó el Espíritu Santo y escuchamos la voz celestial misteriosa que le dijo: «*Tú eres mi Hijo, el amado; en ti me complazco*» (Lc 3, 22). Bajando a las aguas del río Jordán, Jesús las santificó para que en toda la tierra fueran la materia y el instrumento que diera la filiación divina a todos los bautizados en el agua y el Espíritu Santo, con la fe de la Iglesia.

Cada uno de nosotros «bajamos con Jesús», sacramentalmente, como miembros de su Cuerpo, a las aguas y fuimos llenados de Espíritu Santo y de vida divina. El bautismo es el «fundamento de toda la vida cristiana» (Catecismo 1213). Es el primero de los sacramentos, la puerta que permite a Cristo hacer morada en nuestra persona y a nosotros sumergirnos en su Misterio. En la fiesta del Bautismo del Señor debemos agradecer nuestro bautismo, que nos ha injertado y unido definitivamente a Cristo. Un bautismo que nos ha regalado la prenda de la vida eterna, porque nos ha dado un Padre, nos ha hecho semejantes a Jesús, nos ha llenado del Espíritu Santo, nos ha dado amor y vida, y nos ha hecho miembros de la Iglesia, el Cuerpo de Cristo, enviados a ser testigos suyos.

Porque fuimos bautizados, estamos llamados a darlo todo y a imitar en todo al Señor. Hemos sido hechos «hijos de Dios», ¡y realmente lo somos! La vocación cristiana que nos ha sido regalada en el día de nuestro bautismo la tenemos que ir realizando en el día a día del vivir cotidiano, a lo largo de todo el año y en cualquier circunstancia. Somos «fieles cristianos» título de honor que todos llevamos: seamos laicos, religiosos y consagrados, diáconos, sacerdotes, obispos o papa. Todos iguales a los ojos de Dios que nos ha hecho «hijos en el Hijo». ¡Qué alegría! ¡Qué don tan inmerecido! Es todo un programa de vida y de acción, de amor y de contemplación agradecida: ¡yo soy hijo de Dios! Soy portador del nombre de la Santísima Trinidad inscrito en mi carne débil, y esparzo el buen olor de Cristo allí donde voy. Soy sal y soy luz, ahora y siempre! ¡Y viviré eternamente!

El Papa Francisco en la última Pascua habló largamente a los fieles del bautismo, y pedía que recordáramos el día del propio bautismo. «Estoy seguro, segurísimo, decía, que todos nosotros recordamos la fecha de nuestro nacimiento: seguro. Pero yo me pregunto, con un poco de duda, y os pregunto a vosotros: Cada uno de nosotros ¿recuerda la fecha de su bautismo? Si celebramos el día en que nacimos, ¿por qué no celebrar, o al menos recordar, el día del renacimiento? No olvidéis nunca la fecha de vuestro bautismo. Y ese día dad gracias al Señor porque es precisamente el día en que Jesús entró en mí, en que el Espíritu Santo entró en mí. Es el aniversario del renacimiento.»

Se trata por tanto de ser «santos» en las cosas normales y ordinarias de nuestra existencia. El Concilio Vaticano II afirma que «la llamada a la plenitud de la vida cristiana y la perfección de la caridad, se dirige a todos los que creen en Cristo, cualquiera que sea su categoría y estado» (LG 40). Todos están llamados a la santidad: «*Sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto*» (Mt 5,48). Y «la perfección cristiana sólo tiene un límite, el de no tener límites» enseña San Gregorio Nacianceno (329-390). Seamos durante todo el año que iniciamos fieles a la inmensa gracia recibida en nuestro bautismo.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Recés i trobada nadalenca dels preveres i diaques a Balaguer

El dia 17 de desembre al Santuari del Sant Crist de Balaguer, i com ja és una bella tradició prop del Nadal, va tenir lloc el recés d'Advent-Nadal de la família presbiteral i diaconal de la Diòcesi d'Urgell, amb l'Arquebisbe Joan-Enric.

Després d'aportar les informacions més rellevants sobre el presbiteri diocesà, l'Arquebisbe oferí una reflexió sobre «*Sigueu sants en tota la vostra manera de viure!* (1Pe 1,15)». Mons. Vives inicià el recés subratllant com l'amor de Déu reclama una vida santa (cf. *Tit 2,11-12*). La qüestió de la santedat (que també rep altres noms) és essencial al viure sacerdotal, a l'entrega del celibat, al testimoniatge de la vocació de servei de tot sacerdot. L'Arquebisbe va animar els preveres a recordar sempre en la seva vida les paraules que li van ser pronunciades el dia de la seva ordenació sacerdotal: «Rep l'ofrena del Poble sant per presentar-la a Déu. Pensa sempre el què faràs, reproduïx en tu el que commemoraràs i conforma la teva vida al misteri de la Creu del Senyor.»

També va aprofundir en l'espiritualitat del temps de Nadal que celebra l'arribada d'un Déu que ens parla des de la pobresa i la feblesa d'un infant. Nadal ens invita a renovar-nos. Posteriorment, l'Arquebisbe va animar els preveres a viure l'Any Nou com un moment privilegiat per a demanar perdó i esperar la renovació. Va demanar als preveres que intercedissin amb la seva pregària per tot el Poble de Déu, per tot el món, perquè Déu perdoni els pecats, guareixi les ferides, ens restauri i ens salvi, i sobretot ens concedeixi la seva gràcia i la seva benedicció per a renovar-nos.

Després del recés va seguir una hora de pregària i temps apte per a celebrar el sagrament de la reconciliació. A continuació, els preveres van concelebrar l'Eucaristia i van pregar pel Sant Pare Francesc en el seu 82è aniversari de naixement. Presidits per l'Arquebisbe, una solemne Eucaristia al Santuari del Sant Crist va calar en l'ànim de tots, acompanyats per les religioses clarisses. Després tingué lloc el dinar nadalenc de la família sacerdotal, amb cant de nades i atencions a tots els més grans.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Estem cridats a escoltar allò que l'Esperit ens suggereix. L'Esperit Sant sempre és novetat» (29 d'octubre).

@Pontifex: «Jesús ha manllevat a la mort la darrera paraula: qui creu en Ell serà transfigurat per l'amor misericordiós del Pare per viure una vida eterna i feliç» (2 de novembre).

@Pontifex: «Déu és fidel, i la nostra esperança en Ell és com una àncora ben ferma als cels» (3 de novembre).

@Pontifex: «La Missa dominical és al centre de la vida de l'Església: allà trobem el Senyor ressuscitat, escoltem la seva paraula, ens nodrim a la seva taula i així esdevenim Església» (4 de novembre).

Celebració del Nadal amb els interns a la presó de La Comella i amb els avis

Com és habitual en les festes de Nadal, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir a la tarda del dia 19 de desembre la celebració del Nadal al Centre Penitenciari La Comella d'Andorra la Vella. Van concelebrar amb ell l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, Delegat diocesà de Pastoral Penitenciària, i el Secretari general, Mn. David Codina.

El van rebre a la seva arribada a la presó el Director del centre penitenciari, Sr. Francesc Tarroch, i el Subdirector, Sr. Ismael Hernando. L'Arquebisbe mantingué una trobada amb ells, que el van informar de la situació actual dels presos interns, els funcionaris i el centre penitenciari. El centre penitenciari d'Andorra compta en aquest moment amb 43 reclusos interns i 6 pernoctes, d'entre 67 i 19 anys i no hi ha cap menor d'edat. La majoria dels interns són homes (20 preventius i 18 penats) i només hi ha 3 dones, només una d'elles penada. El Director del Centre explicà les diverses activitats que es realitzen amb els interns per afavorir la seva formació i la seva reinserció al món laboral i la seva socialització, destacant que hi ha 8 persones que estudien en diferents graus de batxillerat i universitari a través de convenis amb centres i amb voluntaris, i per garantir el respecte i la dignitat de totes les persones que han vist privada la seva llibertat. Van informar que la Comissió de Prevenció de Tortures ha qualificat molt positivament la situació de La Comella en la seva recent visita al Centre.

A continuació tingué lloc la celebració de l'Eucaristia nadalenca que comptà amb l'acompanyament musical dels joves del Col·legi Janer i del Col·legi Sant Ermengol i amb la presència de diversos professors i la Gna. Tomasa Itoiz.

Mons. Vives, en la seva homilia, exhortà els interns a viure la missa de Nadal com un moment d'alegria, de fe i d'estimació entre les persones i, sobretot, un crit de lloança a Déu. Els va animar a que aquella missa fos una manera d'animar el foc de la fe, que les persones porten molt endins, per tal que es renovés, tot demanant ajut a l'Esperit Sant. L'Arquebisbe proclamà que el naixement de Jesús fa que tota persona humana sigui revestida d'una gran dignitat que res ni ningú, per més privat de llibertat o errors que hagi pogut cometre a la seva vida, pot eliminar. Finalment, recordà als interns que l'amor de Déu ho pot tot; i els va desitjar que l'Esperit Sant bufi aquest Nadal i que el seu foc ens ajudi a tenir confiança en Déu i en nosaltres mateixos. En acabar, cada intern rebé l'obsequi de Càritas Andorrana i un comentari a l'Evangeli de cada dia, i pogué mantenir una breu trobada personal amb tots els reclusos que manifestaren a l'Arquebisbe el seu agraïment i inquietuds.

Posteriorment tingué lloc una petita explicació didàctica per als joves que havien solemnitzat la celebració eucarística, sobre el Centre i la seva organització. El Copríncep episcopal volgué agrair en nom de tot el País el treball de tots els funcionaris

i membres del cos penitenciari d'Andorra en l'exercici de la seva funció.

A la Residència Clara Rabassa

El dijous dia 20 de desembre, Mons. Vives, i també President del Patronat Rector de la Fundació Clara Rabassa, visità la Residència per a ancians «Clara Rabassa» d'Andorra la Vella per celebrar el Nadal amb els residents.

A la seva arribada fou rebut per la Presidenta delegada del Patronat de la Fundació, Sra. Eloïsa Ortega, i va poder saludar els ancians i parlar amb ells abans d'iniciar la missa de preparació del Nadal, que va presidir i concelebrar amb l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, i el Secretari General, Mn. David Codina. A la seva homilia, Mons. Vives va donar un missatge d'esperança als assistents, recordant que Déu és ple de misericòrdia i que en la seva encarnació en Jesús, ens porta aquest consol misericordiós que ens acompanya en les dificultats i en les xacres i els dolors, en les penes que tenim, i ens els fa més suportables. Van compartir després un dinar de germanor.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 98 / Mc 1,14-20]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Dimarts [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maür (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernán-

dez Capillas, prevere dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, religiós servita; sant Arnaldo Janssen; beat Lluís Variara, rel.

16. ■ Dimecres [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. Sant Marcel·lí I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dijous [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Antoni, abat (†356), d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa

Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. □ *Tortosa*: Sant Ildefons, bisbe. ■ *Urgell*: Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. i mr.; sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dissabte [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Santa Agnès, vg. i mr.; Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus

fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev. i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev. i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 62,1-5 / Sl 95 / 1C 12,4-11 / Jo 2,1-12]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

Baptisme del Senyor (C)

COMENTARI

Aquest és el meu Fill, el meu estimat

Diumenge passat celebràvem la manifestació del Senyor a tots els pobles; avui contemplem la manifestació que fa el Pare sobre Jesús al riu Jordà. Ho veiem clarament a l'evangeli: *Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.* Déu Pare manifesta clarament que aquest home (aparentment un pecador com els altres que es fan batejar) és en realitat el seu Fill molt estimat, ple de la força de l'Esperit, que realitza sempre la seva voluntat i per això el Pare s'hi complau.

I aquesta és una bona notícia tal com ens recorda la primera lectura: *Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa.* I acaba dient: *El Senyor vetlla com un pastor ple ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.* Són tot frases de tendresa per part de Déu que, com a bon pastor es carrega a coll les ovelles. Per això ha començat també el profeta dient: *Consoleu, consoleu el meu poble, diu el vostre Déu. Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa.* Saber que Déu mateix és present enmig nostre és un gran consol, una gran felicitat, és un «evangeli».

I la segona lectura ens convida a la mateixa alegria: *S'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat.* La festa d'avui ens recorda que Jesús és el Fill estimat del Pare que viu entre nosaltres i que ens revela tot el seu amor al mateix temps que ens indica el camí a seguir: vida de sobrietat, de justícia i de pietat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tot hom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Beneeix el Senyor ànima meva, Senyor, Déu meu, que en sou de gran.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau a Titus (Tt 2,11-14.3,4-7)

Estimats: s'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes, i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi felixment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu gran i salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.

Quan s'ha revelat la bondat de Déu, salvador nostre, i l'amor que ell té als homes, no l'han mogut les obres que nosaltres podíem haver fet, sinó la seva bondat que ens salva amb un bany d'aigua regenerador i amb el poder renovador de l'Esperit Sant, que ell ha vessat a mans plenes sobre nosaltres per Jesucrist, el nostre salvador; així, justos per la seva gràcia, som hereus de la vida eterna, que des d'ara tenim dret a esperar.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació sospitava si Joan no fóra potser el Messies.

Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.»

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

▶ Lectura del libro del profeta Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, grítale, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Bendice, alma mía, al Señor: ¡Dios mío, qué grande eres!*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Tito (Tit 2,11-14;3,4-7)

Querido hermano: Se ha manifestado la gracia de Dios, que trae la salvación para todos los hombres, enseñándonos a que, renunciando a la impiedad y a los deseos mundanos, llevemos ya desde ahora una vida sobria, justa y piadosa, aguardando la dicha que esperamos y la manifestación de la gloria del gran Dios y Salvador nuestro, Jesucristo, el cual se entregó por nosotros para rescatarnos de toda iniquidad y purificar para sí un pueblo de su propiedad, dedicado enteramente a las buenas obras. Mas cuando se manifestó la bondad de Dios nuestro Salvador y su amor al hombre, no por las obras de justicia que hubiéramos hecho nosotros, sino, según su propia misericordia, nos salvó por el baño del nuevo nacimiento y de la renovación del Espíritu Santo, que derramó copiosamente sobre nosotros por medio de Jesucristo nuestro Salvador, para que, justificados por su gracias, seamos, en esperanza, herederos de la vida eterna.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego». Y sucedió que, cuando todo el pueblo era bautizado, también Jesús fue bautizado; y, mientras oraba, se abrieron los cielos, bajó el Espíritu Santo sobre él con apariencia corporal semejante a una paloma y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado; en ti me complazco».